

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 5Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213200039
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2013:3213200039.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci navrhovateľa: U. K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. G. XXX/XX, B. F., zastúpený JUDr. Tiborom Demom, advokátom so sídlom v Bratislave, Chorvátska 4, proti odporcovi: MABA trans, s. r. o., IČO: 44 364 997, Svätoplukova 1601, Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 1 917,95 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 782,95 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 782,95 eur od 03.09.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie v časti o zaplatenie sumy 135,- eur z a s t a v u j e .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 115,- eur za zaplatený súdny poplatok a v sume 408,24 eur na trovách právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu

1 917,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1 917,95 eur od 03.09.2012 do zaplatenia. Návrh odôvodnil tým, že dňa 08.01.2012 uzatvoril s odporcom pracovnú zmluvu, podľa ktorej mal vykonávať prácu ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy s náplňou práce pozostávajúcej zo zahraničných pracovných ciest do Talianska. Navrhovateľ rozviazal s odporcom pracovný pomer formou okamžitého skončenia pracovného pomeru ku dňu 22.05.2012. Odporca neuhradil navrhovateľovi dlžnú mzdu za mesiac apríl 2012 vo výške 323,- eur, alikvotnú časť dlžnej mzdy za mesiac máj (13 pracovných dní) do 21.05.2012 vo výške 199,95 eur, náhradu stravného za mesiac apríl 2012 vo výške 810,- eur, a to za 18 dní a náhradu stravného za mesiac máj 2012 vo výške 585,- eur (13 dní).

Súd vo veci vydal dňa 18.02.2013 platobný rozkaz č. k. 13Ro/1/2013 - 30, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, a preto ho súd uznesením č. k. 5Cpr/1/2013-47 zo dňa 17.04.2013 zrušil. Súd vo veci nariadil pojednávanie a na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä pracovnej zmluvy, výzvy navrhovateľa, odpovede Inšpektorátu práce Trenčín na podnet navrhovateľa, mzdového listu odporcu za rok 2012, výpisov z účtov, výpočtov odporcu, dokladov o vklade hotovosti na účet a mailovej komunikácie účastníkov.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o rozpis odporcu, čo mal navrhovateľovi uhradiť, tak sumy 500,- eur a 466,- eur, ktoré mu zaplatil 28.02.2012, mu skutočne zaplatil a bola to mzda a diéty za mesiac január 2012. Je pravdou, že 05.03.2012 vybral navrhovateľ z firemného účtu sumu 140,- eur, avšak nie pre svoje potreby, ale za použitie GO-boxu, t.j. zaplatenie rakúskeho mýta. Dňa 16.03.2012 mu odporca zaplatil 315,- eur, čo bola mzda za mesiac február 2012. Dohodli sa, že aspoň výplatu mu bude dávať okolo 15-teho v mesiaci, aby si navrhovateľ mohol platiť účty s tým, že diéty mu bude odporca dávať dokonca mesiaca. Diéty za mesiac február 2012 v sume 1 400,- eur poslal odporca navrhovateľovi na firemnú debetnú kartu a túto sumu si navrhovateľ vybral 06.04.2012. Dňa 20.04.2012 mu odporca uhradil mzdu za mesiac marec 2012 v sume 323,- eur. Dňa 23.04.2012 mu zaplatil 50,- eur, čo však bola náhrada cestovného do Viedne, na čom sa dohodli, že odporca bude navrhovateľovi platiť cestovné náhrady do Viedne za každú druhú cestu autom navrhovateľa. Bolo to tak z dôvodu, že tam na stráženom parkovisku bol vždy zaparkovaný naložený kamión a navrhovateľ tam dochádzal svojim autom. Je pravdou, že dňa 28.04.2012 navrhovateľ ženíl syna a potreboval peniaze a nemal vyplatené diéty. Uprosil odporcu, aby mu ich vyplatil. Časť diét za mesiac marec 2012 v sume 800,- eur mu zaplatil dňa 26.04.2012 a zvyšok diét za mesiac marec 2012 v sume 500,- eur až dňa 30.04.2012. Dňa 14.05.2012 mu odporca uhradil sumu 60,- eur ako cestovné náhrady za cestu autom navrhovateľa do Viedne. Odkiaľ vzal odporca tie ďalšie sumy uvádzané vo výpočte, tak to navrhovateľ nevie. Za mesiac apríl 2012 mu nezaplatil mzdu a ani alikvotnú časť za mesiac máj 2012. Taktiež mu nezaplatil diéty za mesiac apríl 2012 a to v sume 810,- eur, keď 18 dní bol navrhovateľ v Rakúsku a Taliansku a za každý deň mu patrí 45,- eur. V máji 2012 bol navrhovateľ 13 dní v Rakúsku a v Taliansku, za ktoré mu patria diéty 585,- eur, ktoré mu odporca tiež neuhradil. Neuplatňuje si nič, čo by mu nepatrilo. Je pravdou, že odporcovi neodovzdal služobný telefón a kľúče od kamióna, no tieto mu nemohol odovzdať, lebo je nezastihnuteľný. Písal mu aj mail, kde ho žiadal o doklady a informoval ho, že odovzdá kľúče a telefón. Na mail odporca nereagoval. Tvrdil na pojednávaní, že až na pojednávaní sa dozvedel o výpovedi, čo je klamstvo, pretože výpoveď mu navrhovateľ poslal mailom na rovnakú adresu ako doklady pred prijatím do zamestnania a tieto odporca dostal. Pri výpočtoch vychádzal navrhovateľ z toho, čo si pamätal koľko odrobil a nevie, z čoho vychádzal odporca. Všetky doklady a aj osobné veci zostali v kamióne a tieto odtiaľ zobrali a navrhovateľ k nim nemá prístup. V máji 2012 v zahraničí odpracoval určite 13 dní, pričom z Viedne odchádzal dňa 16.05.2012. Odporca mu ponúkol diéty nie na deň, ale 0,10 eur za 1 km a pokiaľ by mal navrhovateľ prístup k tomu, koľko najazdil kilometrov, vedel by to presne. V apríli bol sviatok, tak navrhovateľ bol ochotný pristúpiť na to, že to mohlo byť menej odpracovaných dní v zahraničí, no určite minimálne 15 dní a nie 12 dní ako sa uvádza v mzdovom liste. Len z dôvodu, že navrhovateľ si nie je istý, či to bolo v mesiaci apríl 15 dní alebo viac dní, žiadal za tento mesiac priznať diéty iba v sume 675,- eur a v časti o zaplatenie sumy 135,- eur zobral návrh späť.

Odporca na pojednávaní uviedol, že mzdu za mesiace január, február a marec 2012 a diéty za január 2012 navrhovateľovi zaplatil vkladom na účet jeho manželky. Odporca ako dôkazy predložili doklady o vkladoch na účet manželky navrhovateľa, výpočty diét, ktoré navrhovateľovi patrili za mesiace január až máj 2012 a mzdový list navrhovateľa za rok 2012. Odporca ďalej uviedol, že navrhovateľ z firemnej karty čerpal peňažné prostriedky, čo je zrejme z výpisov z účtu, pričom účet je vedený na W. Š., ktorý je užívateľom kamiónov. Výbery navrhovateľa z týchto účtov sú zvýraznené ružovou farbou na výpisoch z účtov, ktoré odporca predložil. Peniaze si navrhovateľ vyberal vopred, keď potreboval. V apríli 2012 vybral viac, pretože ženíl syna a všetky prostriedky, ktoré si vybral z firemného účtu, boli započítané do mzdy. Podľa výpočtu odporcu dostal navrhovateľ zaplatené 4 554,- eur a mal dostať zaplatené 5 045,26 eur, pričom rozdiel mu odporca dlhuje, no tento zadržal z dôvodu, že navrhovateľ mu neodovzdal kľúče od kamiónu a služobný telefón. Dňa 16.05.2012 s ním volal, navrhovateľ bol doma a odporca mu povedal, aby na druhý deň prišiel do práce, že pôjde do Talianska, čo on odmietol. Až z písomnosti v tejto veci sa odporca dozvedel, že mal dať výpoveď a skončiť dňa 22.05.2012. Zo mzdového listu je zrejme, že odporca viedol navrhovateľa ako zamestnanca až do konca decembra 2012 a odhlásil ho v Sociálnej poisťovni až potom, čo prevzal zásielku v tejto veci. Od 17. mája 2012 vykazoval odporca navrhovateľovi v práci absenciu.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Navrhovateľ ako zamestnanec uzatvoril s odporcom ako zamestnávateľom dňa 08.01.2012 pracovnú zmluvu. Podľa pracovnej zmluvy bol pracovný pomer dohodnutý na dobu neurčitú s dňom nástupu do práce dňa 09.01.2012. Odporca prijal navrhovateľa do pracovného pomeru na pozíciu vodiča MKD a dohodli sa na mzde 385,- eur mesačne a na jej vyplácaní mesačne najneskôr do 30. dňa v mesiaci. Podľa mzdového listu vypracovaného

odporcom mala byť navrhovateľova mzda za mesiac január 2012 vo výške 257,65 eur, za mesiac február 2012 vo výške 314,94 eur, za mesiac marec 2012 vo výške 327,77 eur, za mesiac apríl 2012 vo výške 325,92 eur a za mesiac máj 2012 vo výške 173,98 eur s tým, že v apríli mal navrhovateľ odpracovať 12 dní a v máji 10 dní. Odporca predložil výpočty cestovných náhrad za uvedené mesiace, keď výška náhrad zodpovedá pri sume 45,- eur / deň počtu dní uvedených v mzdovom liste ako odpracovaných. Odporca predložil výpisy z účtov a doklady o vkladoch na účet manželky navrhovateľa, ktorými preukazoval platby miezd a cestovných náhrad navrhovateľovi.

Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov (Zákonníka práce resp. ZP) pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) až d) Zákonníka práce v pracovnej zmluve je zamestnávateľ povinný so zamestnancom dohodnúť podstatné náležitosti, ktorými sú druh práce, na ktorý sa zamestnanec prijíma, a jeho stručná charakteristika, miesto výkonu práce (obec a organizačnú časť alebo inak určené miesto), deň nástupu do práce a mzdové podmienky, ak nie sú dohodnuté v kolektívnej zmluve.

Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 122 ods. 3 Zákonníka práce zamestnancovi, ktorý nepracoval preto, že sviatok pripadol na jeho obvyklý pracovný deň, patrí náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku, ak mu mzda ušla pre sviatok. U zamestnanca, ktorý je odmeňovaný mesačnou mzdou, sa sviatok, ktorý pripadne na jeho obvyklý pracovný deň, považuje za odpracovaný deň, za ktorý mu patrí mzda. Tomuto zamestnancovi náhrada mzdy za sviatok nepatrí. V kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve možno dohodnúť, že aj u zamestnanca, ktorý je odmeňovaný mesačnou mzdou, sa bude postupovať podľa prvej vety.

Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 13 ods. 1, ods. 2 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o cestovných náhradách) pri zahraničnej pracovnej ceste zamestnancovi patrí za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom stravné v eurách alebo v cudzej mene. Stravné v cudzej mene je ustanovené v závislosti od času trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky v kalendárnom dni, pričom čas trvania zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky je rozdelený na časové pásma

- a) do 6 hodín vrátane,
- b) nad 6 hodín až 12 hodín,
- c) nad 12 hodín.

Základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo financií").

Podľa opatrenia Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 472/2011 Z. z., ktorým sa ustanovujú na rok 2012 základné sadzby stravného v eurách alebo v cudzej mene pri zahraničných pracovných cestách (ďalej len opatrenie), bola základná sadzba stravného pri zahraničnej pracovnej ceste pre Rakúsko 45,- eur / deň a pre Taliansko 45,- eur / deň.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh bol v časti o zaplatenie sumy

1 782,95 eur podaný dôvodne. Navrhovateľ bol v období od 09.01.2012 do 22.05.2012 zamestnancom odporcu a bolo odporcovou povinnosťou poskytovať mu za toto obdobie mzdu, náhrady mzdy za podmienok uvedených v zákone a stravné pri zahraničných pracovných cestách. Odporca si svoje povinnosti riadne neplnil a za mesiac apríl nevyplatil navrhovateľovi mzdu vo výške minimálne 323,- eur a za mesiac máj mzdu vo výške 199,95 eur. Uvedené mal súd preukázané zo mzdrového listu odporcu a z výsluchu účastníkov. Zo mzdrového listu predloženého odporcom pritom vyplýva, že navrhovateľov nárok na mzdu za mesiac apríl bol o takmer 3,- eurá vyšší, než si navrhovateľ uplatnil. Pokiaľ ide o mzdu za mesiac máj 2012, tak zo mzdrového listu vyplýva, že navrhovateľ mal mať nárok na 173,98 eur, no podľa tohto mal navrhovateľ odpracovať u odporcu v máji 10 dní, no podľa tvrdenia odporcu to bolo 13 dní. Počtu odpracovaných dní 13 zodpovedá potom navrhovateľov nárok na mzdu minimálne v sume 199,95 eur. Pokiaľ ide o počet dní, ktoré navrhovateľ odpracoval v mesiaci máj, tak to preukazoval iba svojou výpoveďou, no inak túto okolnosť preukázať nevedel, pretože doklady o tom nemal. Rovnako to platí o počte dní (minimálne 15) odpracovaných v mesiaci apríl v zahraničí (Rakúsko a Taliansko). Jeho výpoveď však považoval súd za vierohodnú a relevantne nespochybnú. Navrhovateľ zároveň nemal žiaden doklad o počte odpracovaných dní. Bolo na odporcovi, aby preukázal skutočne odpracovaný počet dní navrhovateľom, pokiaľ s ním nesúhlasil, alebo na základe iného počtu odpracovaných dní a dní odpracovaných navrhovateľom v zahraničí vypočítal inú výšku mzdy a cestovných náhrad, ktoré navrhovateľovi mali za mesiace apríl a máj 2013 patriť. Takýmto by mohli byť iba doklady navrhovateľa. Nie však iba výpočet, ani mzdrový list, ktoré vytvoril iba samotný odporca. Relevantnými dokladmi by boli napríklad záznamy jász. Žiadne doklady a dôkazy, ktoré by však relevantne spochybnili navrhovateľom uplatnený nárok, odporca nepredložil. Súd preto vychádzal z tvrdení navrhovateľa, keď jeho výpoveď považoval za dôveryhodnú, keď tento nespochybnil sumy, ktoré mu odporca za predchádzajúce obdobia vyplatil na mzde a cestovných náhradách, hoc pri cestovných náhradách z dokladov predložených odporcom nevyplývalo, že šlo o cestovné náhrady vyplatené navrhovateľovi. Taktiež navrhovateľ nespochybnil tvrdenie odporcu o neodovzdaných kľúčoch od vozidla a mobilného telefónu a predložil mail, ktorý adresoval odporcovi, ktorým minimálne deklaroval záujem tieto odporcovi odovzdať. Výpočet odporcu zároveň považoval súd za nevierohodný, keď z jeho výpočtov nie je zrejmé, z akých údajov vychádzal pri výpočte cestovných náhrad, keď k tomuto nepredložil žiaden relevantný doklad (napr. záznamy jász vykonané navrhovateľom). Súd tak ustálil a dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je dôvodný. Navrhovateľ odpracoval pre odporcu v apríli minimálne 15 dní v zahraničí (v Rakúsku a v Taliansku), za čo mu v zmysle citovaných právnych predpisov patrí vyššie uvedená mzda a cestovné náhrady v sume 675,- eur (počet dní 15 x suma stravného na deň 45,- eur). Navrhovateľ ďalej v máji 2013 odpracoval pre odporcu 13 dní v zahraničí (v Rakúsku a v Taliansku), za čo mu v zmysle citovaných právnych predpisov patrí vyššie uvedená mzda a cestovné náhrady v sume 585,- eur (počet dní 13 x suma stravného na deň 45,- eur). Pokiaľ sa odporca bránil aj tým, že časť uplatnených nárokov navrhovateľovi uhradil a predkladal o tom výpisy z účtov a doklady o vkladoch na účet manželky navrhovateľa, tak ani z jedného z týchto dokladov nevyplýva, že by to boli práve platby, ktoré boli určené na úhradu uplatnených nárokov. Naopak, navrhovateľ tieto platby, resp. výbery nespochybnil, časť z nich uznal ako platby patriace jemu, časť z nich uznal ako platby vykonané ním, no na účet a v prospech zamestnávateľa (platba mýtneho v Rakúsku), no spochybnil, že by to boli platby na jeho nároky

uplatnené v tomto konaní, pričom vzhľadom na čas jednotlivých platieb a jednoznačne nepreukázaný účel platieb odporcom, považoval súd aj v tomto výpoved' navrhovateľa za dôveryhodnú a naopak obranu odporcu za nedôvodnú. Odporca bol povinný vyplatiť navrhovateľovi uplatnené nároky najneskôr do konca mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý tieto navrhovateľovi patrili, t. j. mzdu a náhrady za mesiac apríl 2012 najneskôr do 31.05.2012 a mzdu a náhrady za mesiac máj 2012 najneskôr do 30.06.2012. Odporca nároky navrhovateľa v lehote splatnosti neuhradil a s úhradou mzdy a cestovných náhrad sa dostal do omeškania. Keďže odporca si svoj záväzok nesplnil, zaviazal ho na zaplatenie dlžnej mzdy a cestovných náhrad súd. Zároveň ho súd zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania, keďže odporca svoju povinnosť nesplnil v lehote splatnosti. Úrok z omeškania z celej dlžnej sumy si navrhovateľ uplatnil až odo dňa 03.09.2012, teda až od času, kedy už odporca bol v omeškaní, pričom do omeškania sa s úhradou celej sumy dostal už skôr. Keďže navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania nie skôr, než sa odporca dostal do omeškania, a vo výške v súlade so zákonom a vyššie citovaným nariadením vlády, zaviazal súd odporcu na úhradu úroku z omeškania v uplatnenej výške. V časti, v ktorej zobral navrhovateľ návrh späť, súd konanie zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V časti, v ktorej navrhovateľ na návrhu zotrval, mal navrhovateľ plný úspech a konanie bolo zastavené iba v nepatrnnej časti. Navrhovateľovi tak patrí plná náhrada trov konania. Trovy konania navrhovateľa pozostávali z trov právneho zastúpenia v sume 408,24 eur a zo súdneho poplatku v sume 115,- eur, ktorý navrhovateľ platil z návrhu na začatie konania. Pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal súd z tarifnej hodnoty sporu 1 917,95 eur a podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov patrí navrhovateľovi náhrada trov právneho zastúpenia nasledovne:

- odmena 81,33 eur za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 02.11.2012,
- odmena 81,33 eur za úkon právnej služby - písomné podanie na súd - podanie návrhu dňa 02.11.2012,
- odmena 81,33 eur za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 13.06.2013,
- odmena 81,33 eur za úkon právnej služby - zastupovanie na pojednávaní dňa 05.09.2013,
- režijný paušál 15,26 eur k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2012 (po 7,63 eur),
- režijný paušál 15,62 eur k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2013 (po 7,81 eur),
- náhrada za stratu času v sume 52,04 eur za dve spätné cesty právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávanie z Partizánskeho do Bánoviec na Bebravou, keď náhrada za stratu času je vo výške 13,01 eur za začatú polhodinu, pričom jedna spätná cesta predstavuje dve polhodiny.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť náhradu trov konania advokátovi navrhovateľa. Odporca je povinnosti vyplývajúce mu z tohto rozsudku povinný splniť v zmysle § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o Ź n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou na Krajský súd v Trenčíne.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k nasledovným vadám (§221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku):

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- bol odvolacím súdom schválený zmier.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.